

Advocaat: foetus niet levensvatbaar

HAG - Mr. G. Spong, advocaat van de 54-jarige gynaecoloog E.C.J.W.G., zegt dat er onwistheden voorkomen in verschillende berichten over de handelwijze van de drie gynaecologen die betrokken waren bij de abortus van een zes-en-een-halve maand oude foetus op 26 februari 1986 in het Haagse Leyenburg-ziekenhuis. De foetus zou toch niet levensvatbaar meer zijn geweest.

De drie gynaecologen werden vorige week aangehouden omdat zij ervan worden verdacht de foetus opzettelijk te hebben laten sterven. Twee van hen zijn inmiddels, na te zijn voorgeleid aan de rechter-commissaris, op vrije voeten gelaten. De derde werd gisteren gehoord.

Het meisje, bij wie de abortus werd verricht, is de dochter van een huisarts in de Haagse regio. Deze huisarts kwam tot de diagnose dat het om een zwangerschapsduur van ongeveer 18 weken ging, aldus Spong. Het meisje werd patiënte van de 63-jarige gynaecoloog J.E.M.E., die de zwangerschapsduur op 19 weken schatte, zegt de advocaat.

In opdracht van gynaecoloog E. werd eerst na de opname op 24 februari 1986 een infuus toegediend met het chemisch middel nalador. Nalador is een synthetisch prostaglandine E2-derivaat, dat zwampachtige contracties van de baarmoeder veroorzaakt. Ten gevolge daarvan wordt de foetus in de baarmoeder geklemd en ernstig beschadigd. Om in opdracht van E. drie infusen (te weten de eerste op 24, de tweede op 25 en de derde op 26 februari) met nalador aan het meisje zijn toegediend, gingen de gynaecoloog G. en de 31-jarige assistent-gynaecoloog F.J.C.M.K. ervan uit dat de baby vanwege de voorafgaande nalador-behandeling niet levensvatbaar was, ook al kwam het levend en uiterlijk gaaf ter wereld.

Het is daarom volgens Spong onjuist dat artsen hebben geconstateerd dat het kind wel levensvatbaar was na de geboorte. Daarom is het standpunt van het ziekenhuis Leyenburg de betrokken artsen niet te schorsen volkomen begrijpelijk, aldus Spong.

groep Utrecht een boeiend betoog over het 'Optreden van de r-k Kerk, in het bijzonder van de Heilige Stoel, in de internationale Professor Teunissen.

Johannes Paulus II zet historische stap in synagoge

ROME - Paus Johannes Paulus II heeft zondagmiddag geschiedenis geschreven door als eerste paus in de geschiedenis de drempel van een synagoge te overschrijden, die te Rome. Het was niet de eerste keer dat hij een joods bedehuis bezocht: als aartsbisschop van Krakow heeft hij op 28 februari 1969 de synagoge daar met een bezoek vereerd. De Romeinse synagoge is in 1904 verzeen aan de oever van de Tiber in een wijk, waar drie eeuwen lang joden ook van pausen vernederingen hebben moeten ondergaan als getobewoners.

Tevoren had het Vaticaan gewaar-schuwde, dat het pauselijk bezoek moest worden gezien als een gebaar, dat de bedoeling heeft mee te helpen aan het uit de weg ruimen van misverstanden tussen rooms-katholieken en joden, zoals die door de eeuwen heen zijn opgebouwd. Dit symbolische gebaar heeft uitsluitend tot doel de relaties tussen het Vaticaan en de 17,5 miljoen joden in de wereld te verbeteren en mag niet worden uitgelegd als een eerste stap tot erkenning van de joodse staat door de H. Stoel, aldus de Vaticaanse woordvoerder.

Opperrabbijn Elio Toaff had tevoren het bezoek omschreven als „het eerste echt historische ogenblik in de betrekkingen tussen de (katholieke) kerk en het jodendom, twintig jaar na Johannes XXIII en het Tweede Vaticaan Concilie". In het conciliedocument 'Nostra Aetate' worden de betrekkingen met het jodendom nieuw geformuleerd en werd de algemene joodse verantwoordelijkheid voor de dood van Jezus Christus niet langer gehandhaafd. Voortaan wordt ook niet meer op Goede Vrijdag in katholieke kerken gebeden om bekering van de joden.

De paus betitelde de discriminatie die joden (hebben) ondergaan en de ongerechtvaardigde inperking van hun religieuze en burgerlijke vrijheden als „objectief zeer betreurenswaardig". Hij betuigde

van de geschiedenis van de Kerk. Hij verklaarde dat de moderne wereld volgens hem zich kenmerkt door een sterk toegenomen spanningsverhouding tussen enerzijds tendensen naar éénwording van de wereld en wederzijds afhankelijkheid tussen de naties en anderzijds conflict en

„in directe aanwezigheid. De rechten van de mens worden bevoorrecht en op grote schaal geschonden." "Wat de moderne verhoudingen in de Kerk betreft," ging prof. Teunissen verder, "zijn vooral de vernieuwingen sinds paus Johannes XXIII en Vaticanum II van belang." zie verder pag 3

krachtig steun aan wat 'Nostra Aetate' zegt wat betreft verwerping van de collectieve schuld van de joden aan de kruisdood van Christus. „Dit kan noch de joden van die tijd, noch hun nakomelingen, noch de thans levenden zonder aanzien des persoons worden aangewreven", verklaarde Johannes Paulus II.

Paus Johannes Paulus II omhelst rabbijn Elio Toaff.

Natuurlijk moet de rooms-katholieke kerk haar eigen identiteit bewaren, maar dat maakt het nog niet geoorloofd de joden als „veroordeeld en vervloekt" te beschouwen, betoogde de paus, „alsof dat rechtstreeks uit de heilige schrift zou kunnen worden afgeleid". Steeds moeten kerk en christenen bereid zijn de dialoog met het jodendom aan te gaan, waartoe nog maar eerste schreden zijn gezet, aldus de paus.

Hij herinnerde aan de hulp die christenen in Rome joden hebben geboden ten tijde van de vervolging in de Tweede Wereldoorlog. Dat aspect werd ook aangesneden door de beide joodse woordvoerders, die evenwel tegelijk in herinnering brachten hoe de joden van Rome onder pauselijke heerschappij hebben geleden. Indirect roerde voorzitter Saban van de joodse gemeente van Rome ook de kri-

stiek aan, die menigmaal is geoeffend op paus Pius XII (1939-1958) omdat hij zich niet duidelijk genoeg zou hebben uitgesproken tegen de jodenvervolging gedurende de Tweede Wereldoorlog.

Hoewel met erkentelijkheid kennisnemend van het feit, dat Johannes Paulus II letterlijk verklaarde: „De kerk betuigt door mijn mond nogmaals leedwezen over alle uitingen van antisemitisme en van haat en vervolging, in welke tijd en door wie ook aangesticht tegen de joden", hield voorzitter Saban staande dat er meer nodig is. De staat Israël speelt in het hart van elke jood een centrale rol, „zodat een verandering in houding tegenover die staat niet alleen de aanwezigheid, maar alle joden ter wereld diep zou beïnvloeden en een belangrijke bijdrage zou leveren tot het brengen van vrede in een deel van de wereld, dat heden ten dage arglistige valstrikken en gevaren oplevert voor de hele westerse wereld", aldus Saban.

Hij vond dat erkenning van de staat Israël een volgende stap moet zijn na de eerste van 'Nostra Aetate' en achtte het pauselijk bezoek een heenwijzend karakter te dragen naar betere tijden, die op het punt staan zich baan te breken.

Johannes Paulus II verklaarde dat de tijd van alleen maar naast elkaar bestaan van een joodse en een katholieke gemeenschap in Rome voorbij hoort te zijn: „Er moet meer ontstaan dan hier en daar een beperkt bezoek, er dient broederlijke liefde zichtbaar te worden". De paus legde de nadruk op het gemeenschappelijk geloof in een enige God, „die de vreemdeling lief heeft en recht doet aan weduwe en wees". De paus dankte God voor deze blijde ontmoeting „en voor het goede dat hieruit reeds voortvloeit, voor de herontdekte broederschap en voor het nieuwe en diepere begrip tussen ons in Rome en tussen kerk en jodendom overal, in elk land, ons allen tot heil".

misdaden hebben gepleegd. Volgens het JWC maar 1944 gedateerde rapport week heeft aangetroffen kaanse nationale archief document NOKW-935 in Neurenberg. Dit document totaal 11 rapporten de men zijn op het hoo Heeresgroep E waar eerste-luitenant behoort. Het rapport vermeld Athene waarbij verspreiden zijn gedood en 'den', een omschrijving macht voor acties van zuiden van Heraklion kaanse aanklagers citat port op 18 augustus 1912 officieren, die w van het gijzelen en pelingen op de Balkan officieren werden schuldig veroordeeld tot gevang

'Apostel van de zondag heilig

VATICANSTAD - Pauscesco Antonio Falscisco zondag door paus Johannes Paulus II heilig verklaard. Paus Johannes XXIII had de uit Luca Apulië afkomstige op april 1951 reeds za Johannes Paulus II so heilige als een „beeld van een priester".

Voor alles is de pati als voorvechter van den, van allen die twaren geraakt, zoals ken en strafgevangenen voor hen nieuwe initiatief uitvoering niet stende klasse in te s paus. Wat hij tot sta tijd ver vooruit en v voorbeeld van moe meent hij.

Als priester is de heil ken, moedig predike een 'apostel van d klaarde Johannes P ernst heeft hij de v orde der franciscanen hij de gelofte tot arm sequenties heeft n paus.

Bisschop Peking haalt uit naar het Vaticaan

Vice-voorzitter Patriottische Vereniging